

Bjerrnadal

Landstingets Forhandlinger. (116)

1841 30/3 26: 3. Beh. af F. t. L. om Forbud mod Handel med Genstande vedr. Svangerskab. 1842

grænses, kan jeg i og for sig ikke indse, at der kræves nye Forhandlinger for at vedtage den, naar man, hvad den ærede Ordfører sagde, ogsaa fra Flertallets Side har den største Sympati for at gaa videre.

Imidlertid giver jeg den ærede Ordfører Ret i, at det, naar Flertallet er betænkeligt paa dette Punkt, vilde være endnu mere betænkeligt udadtil, om Rigsdagen stemte et saadant Forslag ned. Med den Mangel paa Interesse, der i Virkeligheden er for Rigsdagens Forhandlinger, og den Mangel paa Viden om, hvad disse gaar ud paa, der som Regel er til Stede udenfor Rigsdagen, undertiden ogsaa indenfor denne, vilde den Opfattelse — hvad der vilde være meget beklageligt — let kunne gøre sig gældende, at Flertallet i Landstinget var imod at vedtage et Forbud mod særlig sundhedsfarlige forebyggende Midler, skønt i Virkeligheden hele vor Lovgivning er fyldt med Forbud mod sundhedsfarlige Midler i al Almindelighed. Jeg skal saaledes nævne, at vi har en Lovgivning om Sprængstoffer med Forbud mod visse Tændstikker, vi har udførlige Giffforordninger, Gifftplakater, vi har Anordning om Benyttelse af Gifftarver i forskellige Brugsgenstande, i Malerfarver og i Legetøj, vi har en Opiumslovgivning, indeholdende Forbud mod Handel med Opium, vi har en vidtstrakt Lovgivning om Undersøgelse af Levnedsmidler med Tilsætning af farlige Stoffer, Forbud mod Kokain, Heroin, Morfin, en hel Del andre Bestemmelser i Apotekerlovgivningen. Hele vor Lovgivning vrimer af Bestemmelser om Forbud mod sundhedsfarlige Stoffers Brug i alle mulige FormaaIs Tjeneste, og hvis derfor Befolkningen virkelig skulde faa den Opfattelse, at Rigsdagen var bange for at vedtage en Lov om Forbud mod Brug af særlig sundhedsfarlige forebyggende Midler, Midler, der altsaa kan medføre farlige Operationer, ja, endog de paa-gældendes Død, vilde jeg ogsaa betragte det som meget uheldigt. Da nu den ærede Ordfører har tilføjet, at dette slet ikke er Flertallets Opfattelse, men at Flertallet kun har ønsket, at Sagen blev nøjere undersøgt — og jeg naturligvis maa indrømme, at Forholdene har medført, at der ikke har været Tid til en nøjere Undersøgelse —, og da den ærede Ordfører end-

videre har henstillet, at jeg skulde tage Sagen op paa ny, og har lovet, at Flertallet til Efteraaret vilde se med den største Velvillie paa et nyt Lovforslag, finder jeg det rigtigt at tage mine Ændringsforslag tilbage.

Formanden: De stillede Ændringsforslag er taget tilbage. Ønsker nogen at optage dem? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er de bortfaldet.

Derefter sattes Lovforslaget i sin Helhed til Forhandling.

Marie Hjelmer: Da den Forbedring af Lovforslaget, som Justitsministeren havde ønsket, ikke mere kan komme til Forhandling, eftersom Ændringsforslagene er taget tilbage, skal jeg ikke komme ind derpaa, men med Hensyn til det Ændringsforslag, som vi vedtog ved anden Behandling, og som altsaa nu kommer til at præge Lovforslaget i sin Helhed, sige, at jeg har mine Tvivl om, hvorvidt denne stærkt begrænsede Bestemmelse kan bruges med Virkning af Administrationen. Efter denne Affattelse indføres der Forbud mod Genstande, som er bestemt til seksuel Hygiejne, men hvis væsentligste Formaal er at afbryde Svangerskab. Den Begrænsning er jeg bange for vil gøre det uhyre vanskeligt at føre Bevis, saa at Loven i Virkeligheden ikke kommer til at virke, saaledes som vi alle ønsker, nemlig til at sætte en Bom for dette Uvæsen, disse Handlinger, der er saa sundhedsfarlige og i saa mange Tilfælde kan medføre Døden. Men saaledes som Forholdene ligger, skal jeg naturligvis paa mit Partis Vegne anbefale at stemme for Lovforslaget.

Ordføreren (Inger Gaubier Schmit): Jeg vil ganske kort rette en Tak til den højtærede Justitsminister, fordi han fulgte min Henstilling og trak sine Ændringsforslag tilbage; jeg tror, at det kun vil gavne Sagens videre Forløb her paa Rigsdagen. Ministeren sagde, at jeg glædedes over, at Sundhedsstyrelsens Skrivelse var kommet saa sent — eller noget i den Retning. Hvis jeg endelig skulde udtrykke et Følelsesmoment i denne Sag, vilde det oprigtig talt nærmest blive noget i Retning af, at jeg har ærgret mig grundigt over,